

Pavel nepřišel na jednání o státním rozpočtu, zato chystá velký audit. Šichtařová má jasno

- CZ24 News | 30. října 2023

ČESKO: Prezident Petr Pavel nepokračoval v tradici svého předchůdce Miloše Zemana a nepřišel se na úvod jednání Poslanecké sněmovny vyjádřit ke státnímu rozpočtu, nejdůležitějšímu zákonu země. Je to udivující o to víc, že se chystá vyzvat ke komplexnímu auditu fungování státních institucí a právě i státního rozpočtu. „Odváděcí manévr. Zrovna politické nastavení prezidenta je takové, že se neustále dovolává ‚hodnot‘, které jsou principiálně spojené s většími veřejnými výdaji. Rozhodně není pravičák, který by volal po nízkých daních. Tudiž jde jen o kouřovou clonu a vylepšování PR,“ říká pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová.

Zákon o státním rozpočtu je nejdůležitější zákon, jehož prostřednictvím vláda vykonává své funkce. Pro příští rok má být se schodkem 252 miliard korun, ale od vícero ekonomů zaznělo, že vláda s rozpočtem „kouzlila“, když část investičních výdajů ve výši 18 miliard, co měly být součástí státního rozpočtu, vyvedla do mimorozpočtového fondu, konkrétně do Státního fondu dopravní infrastruktury. Je tenhle laciný účetní trik, který má vládě dopomoci vykázat snahu o rozpočtovou konsolidaci, podobným projevem neúcty k zásadnímu zákonu, jako když se prezident Petr Pavel nedostavil za poslanci, když začali jednat o rozpočtu, což bylo samozřejmostí pro jeho předchůdce Miloše Zemana, který se navíc ve Sněmovně k rozpočtu vždy vyjádřil?

Úcta, neúcta... To jsou takové trochu prázdné pojmy, jsou to emoce. Státní rozpočet ale není o emocích, ale o faktech. Je mi úplně jedno, jestli někdo bude schvalovat rozpočet v kravatě, nebo v triku, jde o to, s jakými částkami ho schválí. A ty částky jsou špatné. Je taky jedno, jestli nějaké peníze označíme za součást rozpočtu, nebo za mimorozpočtový fond; jediné podstatné je, že o tyhle peníze se ze státních peněz víc vydá, než do nich přiteče. Zadlužení, které pak pocítíme na vlastní kůži, bude stejné.

Neúčast hlavy státu při zahájení jednání o státním rozpočtu mě udivila proto, že se Petr Pavel chystá vyzvat ke komplexnímu auditu fungování státních institucí a právě i státního rozpočtu. Co by měl takový audit přinést a čím si vysvětlit, že po něm volá zrovna tento prezident?

Odváděcí manévr. Zrovna politické nastavení prezidenta je takové, že se neustále dovolává „hodnot“, které jsou principiálně spojené s většími veřejnými výdaji. Rozhodně není například pravičák, který by volal po nízkých daních. Tudiž jde jen o kouřovou clonu a vylepšování PR.

Výbor pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu odhlasoval dokument, jenž navrhuje členským státům zrušit právo veta a jejich další kompetence předat do Bruselu. Týká se agend obrany, zahraniční politiky, energetiky i dalších. „Vláda, evropští poslanci, celá zahraniční politika ČR musí od první minuty hlasitě říkat jasné ne a postupovat společně se spojenci,“ zareagoval místopředseda Sněmovny Jan Skopec z ODS. Při veškerém respektu k němu, není to v téhle fázi už prohraná bitva?

My k tomu nesmíme přistupovat jako k prohrané bitvě. Umíte si představit, co kdyby svět při každém pokusu o agresi stáhl kalhoty a prohlásil, že se vzdává, protože to je předem prohraná bitva? Kdybychom se spojili my, Slováci, Maďari – byla by šance. S Poláky po posledním výsledku voleb spíš

nepočítám, ti jsou nyní nastaveni hodně proevropsky.

Za socialismu se do dárkových potravinových košů vedle atraktivního a mnohdy nedostatkového zboží přidávalo i to, o které zákazník jinak ani nezavadil. Tahle vzpomínka se mi vybavila při čtení diskusního příspěvku „Kdo chce volit ODS, nebude volit ultraprogresivistu Niedermayera, který v Evropském parlamentu hlasoval pro úplně všechny promigrační návrhy včetně návrhu na vysoké pokuty pro Česko za to, že nechce přijímat africké a arabské migranty“ pod článkem o společné kandidátce tří stran Spolu do eurovoleb. Protože dva preferenční hlasy toho moc nezmění, bude volba Vondry i volbou Niedermayera. Nepřipadá Vám také, že voliči ODS budou v pozici českého zákazníka za socialismu? Měli by „koupit“, nebo ne?

No, mně hlavně připadá, že tu dochází ke značnému nedorozumění. Voliči ODS totiž stále ještě z historických důvodů k ODS přistupují, jako kdyby se jednalo o pravicovou stranu. Tou ODS zcela jistě v době svého založení byla, dokonce byla pravicově konzervativní stranou. Postupem času se ale posunula doleva a k politickému liberalismu. Dneska už rozhodně není jako celek pravicovou stranou, byť v ní stále existuje třeba frakce Tea party, která odpovídá původnímu směřování ODS. To je ale strana ve straně. Takže k té vaší původní otázce, zda Niedermayera v rámci ODS brát, či ne: Dneska bych řekla, že Luděk Niedermayer do ODS perfektně zapadá. A pokud někdo chce pravici, musí jít jinam.

Před týdnem jste devítibodovou vizi TOP 09 „Česko musí zrychlit“ označila za rétorické bezobsažné cvičení. Krátce po ní představili na programové konferenci S láskou ke všem generacím své plány lidovci: Daňové prázdniny pro rodiny se třemi a více dětmi. Zakotvení nároku na dlouhodobé nájemní bydlení pro ty, kdo řádně platí nájem. Skončit se systémem „koupím, zmačkám, zahodím“ a více využívat systém vracení obalů a jejich nového využití. Zavést bonusy při platbě zdravotního pojištění za dodržování zásad zdravého životního stylu a znevýhodnit při sebepoškozování. Jsou pro vás tyhle konkrétní sliby přijatelnější než ty bezobsažné od prázdné „topky“?

Mám z toho husí kůži. Slyším v tom jasné cinkání extrémně levicové liberální rétoriky, což je paradoxní zejména ve spojení s těmi rodinnými akcenty, se kterými to nejde moc dohromady, protože jsou zase konzervativní. Vezměte třeba ten „nárok“ na dlouhodobé nájemní bydlení pro ty, kdo řádně platí nájem. Platit řádně nájem je povinnost toho, kdo si bydlení kupuje. To, s čím lidovci přicházejí, je ve skutečnosti oklešťování vlastnických práv. Pokud totiž někdo má „nárok“ na dlouhodobé bydlení, vy jako majitel bytu nemáte právo vyhodit ho, tedy máte omezená vlastnická práva. Bonusy a malusy ve zdravotnictví mi zase náramně připomínají čínské sociální kredity. A teď si kladu otázku čistě analyticky jako politolog: Koho si, probůh, lidovci myslí, že tímhle podivným mixem osloví? Vždyť to není ani konzervativní, ani liberální, je to, jako kdyby to uvařili pejsek s kočičkou. Mladé městské liberály tím rozhodně neosloví a starší moravské katolíky tím ztratí.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se začalo zabývat evropskou směrnicí, která má umožnit zaměstnancům zjistit u zaměstnavatele, jaká je ve firmě průměrná finanční odměna na stejné pozici včetně toho, jaká je u mužů a žen. Může převedení této směrnice do českého právního řádu přinést požadovaný efekt, jímž je boj proti nerovnému odměňování u mužů a žen?

Přinese to závist. Zaměstnanci bývají vše, jen ne racionální, pokud jde o náhled na jejich vlastní plat. Většina z nich není schopná pobrat, že jsou odměňováni ne podle vzdělání, ne podle vynaloženého úsilí – ale podle nahraditelnosti, nebo podle finančního efektu pro firmu. Zkrátka podle jejich tržní ceny na trhu práce. A jakmile se začnou zaměstnanci mezi sebou poměřovat a dorovnávat, tak vlastně ničíme jejich tržní ocenění na trhu práce. Tedy trh práce přestává efektivně fungovat.

Socialismus jak z praku.

[ZDROJ](#)